

[Finansministeren]

jede, at der er den sammenhæng i tingene, at for hver ekstra million kroner, det offentlige giver ud i de kommende år, er der mindre til indkomststigninger på det private arbejdsmarked. Det er denne sammenhæng, jeg ønskede at gøre opmærksom på, og som sagt viser flere indlæg her i dag, at det også er nødvendigt.

Hr. Palle Simonsen kritiserede også budgetteringen af momsforhøjelsen, og denne kritik er ikke berettiget. I bemærkningerne til det oprindelige lovforslag blev det anslået, at en forhøjelse af satsen fra 18 til 20 pct. ville indbringe et merprovenu på 3,2 mia kr. i 1979 ved uændret forbrug i forhold til den forbrugsforudsætning, der lå til grund for finanslovforslagsbudgetteringen. Satsen blev som bekendt sat op til 20¼ pct., hvilket under i øvrigt samme forudsætninger giver et umiddelbart merprovenu på 3,6 mia kr.

I overensstemmelse hermed blev der den 17. oktober stillet ændringsforslag til finanslovforslaget, ifølge hvilket momsprovenuet hævdes med 3,6 mia kr., men det blev i den forbindelse den 17. oktober udtrykkelig anført, at den ved bl. a. momsforhøjelsen tilsigtede begrænsning af stigningen i det private forbrug ville medføre, at momsprovenuet ville stige mindre end de nævnte 3,6 mia kr., og at virkningen af den lavere forbrugsstigning ville fremgå af mine ændringsforslag til tredje behandling af finanslovforslaget, således som sket er; af de afsluttende ændringsforslag fremgår det, at den skønnede endelige momsprovenustigning i 1979 bliver 3 mia kr. Jeg kan tilføje, at såvel den umiddelbare som den afledede provenuvirkning fremgår af finansredegørelsen, som jeg fremlagde allerede ved genfremsættelsen af forslaget i oktober.

Hr. Jes Schmidt og andre ordførere har opholdt sig ved, at besparelserne med ret store beløb har ramt anlæg af nye hovedveje og motorveje. Det er jo rigtigt, og det er også rigtigt, at man her som ved næsten enhver besparelse kan finde en beklagelig virkning. Der er helt typisk tale om en udsættelse, et nedsat anlægstempo, og når vejbyggeriet er med i besparelserne, er det, fordi man, om end med visse beklagelige virkninger, kan klare sig med et noget forsinket anlægsprogram. Samtidig er anlæg af nye veje et af de områder, der har en relativt lav lønkvota, og

hvor besparelserne derfor ikke så stærkt rammer beskæftigelsen.

Specielt om lånfinansieringen fra den europæiske investeringsbank af den sønderjyske motorvej kan jeg tilføje, at det er klart, at den forskubbes i takt med forsinkelsen af vejanlægget, men lånetilsagnet står ved magt til senere udnyttelse.

Mens jeg vil sige, at hr. Jes Schmidt kan have nogen moralsk ret i sin kritik af besparelserne på dette område, synes jeg nok, det kniber betragtelig meget mere for hr. Dohrmann at have det samme. Nu er det jo ikke alverdens tid, vi har haft til at sætte os ind i fremskridtspartiets ændringsforslag, men så vidt jeg kan konstatere ved et umiddelbart opslag, sparer fremskridtspartiet ved ændringsforslag nr. 1374 vedrørende hovedlandeveje 145 mill. kr. og ved ændringsforslag nr. 1383 vedrørende motorveje 140 mill. kr., i alt 285 mill. kr. Nu vel, man siger udtrykkelig i bemærkningerne, at det gælder alt andet end den sønderjyske motorvej, men det er nu ærlig talt lidt for fiffigt, og det giver ikke basis for den patos, som hr. Dohrmann anvendte.

Til hr. Alfred Andersen vil jeg sige, at det er ganske urigtigt, at finanslovforslaget udelukkende eller overvejende tager hensyn til betalingsbalancen. Finanslovforslaget tager hensyn både til betalingsbalancen og til beskæftigelsesudviklingen, og det er også nødvendigt, at finanslovforslaget tager hensyn til begge dele, for der er ingen varig fremgang for beskæftigelsen at hente i de kommende år, medmindre vi får styr på vores betalingsbalanceudvikling. Det er et overordentlig aktivitetsfremmende og et overordentlig beskæftigelsesfremmende budget, der her er fremlagt, og jeg skal i så henseende henvise til de bemærkninger, som hr. Camre og i øvrigt også hr. Bertel Haarder har gjort.

Det er også ganske forkert, at finanslovforslaget udelukkende eller hovedsagelig i sit indhold er bestemt af hensyn til venstre. Da jeg på den daværende regerings vegne fremsatte finanslovforslaget i midten af august, sagde jeg udtrykkelig, at det var nødvendigt, at dette budget blev forbedret, fordi det gav anledning til en for stor stigning i det reale forbrug og en for stor stigning i underskuddet over for udlandet. Den nu foreslåede budgetforbedring på 3 mia kr. er i overensstemmelse med denne tilkendegivelse fra